

А слѣдз малко време като умря Александръ патріархъ, поставиха на неговото мѣсто тогова свѣтаго Атанасіа, който не приемише никакъ аріа въ христовата църква. Тога арій отъ кри явно своето лѣкавство противъ свѣтаго Атанасіа, и сѣ трѣбѣше не само отъ престола да го свзли, но и отъ града да го испѣди: защото мислеше лѣкавый аріа, че ако свали свѣтаго Атанасіа отъ престола, тога лесно може да утврди своето еретическо ученіе. О колко бѣды претърпѣ свѣтій Атанасіи отъ злочестиваго аріа! И кой може да искаже неговото гоненіе? гдѣ не е вѣгиз и гдѣ не сѣ крылъ? защото наѣстиха царь Константина непременно (мѣтлакъ) да го убіятъ. За тѣй и богъ го прослави за неговите страданія (теглия). и който иска да види неговото страданіе и тѣрпѣніе, той да прочите неговото житіе и ще види.

За тѣй и нѣ трѣбъ да сѣ потрѣдима да спасеме нашите дѣшъ, и дрѣги наши братіа да утѣшиме, не томко съ хораты, но и съ работъ, като да сѣ просвѣти нашыя свѣтъ предъ челоуѣцыте да видѣтъ нашите добры работы, да прославятъ бога, и да сѣ упражнатъ на добрымъ пѣтъ. Да живѣеме като разбѣмни и да мислиме какъво иска божіята воля? Да не мислиме, чи нашыя животъ е безъ скорбь и бѣдъ, но да знаеме чи божіето око гледа сичките нашы работы и злы и добры. За тѣй трѣбъ да сѣ смириме предъ бога съ молитвы добры работы и да мѣ слѣдуваме со страхъ и смиреніе. Най пърко трѣбъ свѣщенниците да поучаватъ и наставляватъ простите челоуѣцы, на спасителнымъ пѣтъ. Който е слѣга, да слѣгува вѣрно на господаря си, а който е господарь, той да управлява праведно. И сички да бѣдемъ покорни и послушни единъ на дрѣгій, кареса да не дѣржиме и зло за зло да не въздаваме: но който ны бѣлае да го благо-славѣме, и който ны мрази да мѣ стрѣваме добро и да сѣ молиме на бога за него: защото тѣй ны заповѣда христосъ. Освѣнь тока, да не бѣкаме лакоми и сребролюбиви, но да сме благодарени на оноуа колко имаме. Да имаме на бога надеждъ: защото той храни сичкій свѣтъ. Да имаме мѣръ на истіе, питіе и на сичките работы: защото отъ многото истіе и питіе челоуѣкъ впада въ пропасть грѣхонъ. Да не речеме чи сме постили много, а сега да си починиме: защото на този свѣтъ нѣма почиваніе, нити може да бѣдемъ безъ скорбь. Така е време за работаніе, а тамо за почиваніе и заплатъ. Да не речеме нѣкога ни сме направили много добринъ, стигатъ ны: защото челоуѣцы, които имаха голѣмы добринъ, за единъ часъ впаднаха въ грѣхъ. За тѣй, който е праведникъ да гледа добрѣ да не согрѣши, а който е согрѣшилъ като челоуѣкъ, той да тича скоро на поканіе да го не привари смѣртъта въ грѣхъ: защото си загѣва дѣшатъ. За